

1. Obiekt:

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA MĘCZENNIKA

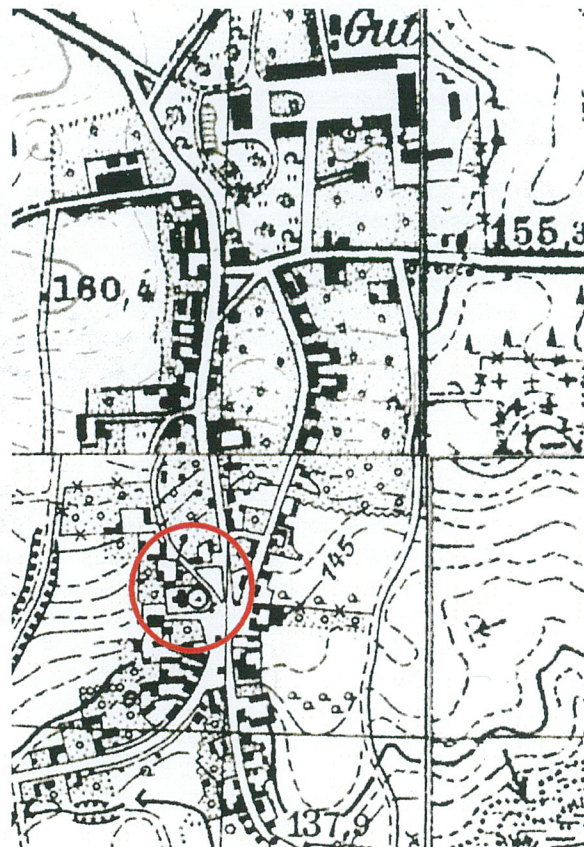
2. Czas powstania

I. 1898 - 1905

3. Miejscowość

RÓŻEWO

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres

**Różewo 118
78-627 Różewo**

nr działki

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo **zachodniopomorskie**

powiat **walecki**

gmina **Wałcz**

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Rosenfelde

7. Przynależność administracyjna
przed 1 I 1999 r.

województwo: **pilskie**

gmina: **Wałcz**

8. Właściciel i jego adres

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. św. Wawrzyńca Męczennika
78 - 627 Różewo

9. Użytkownik i jego adres

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. św. Wawrzyńca Męczennika
78 - 627 Różewo

10. Rejestr zabytków

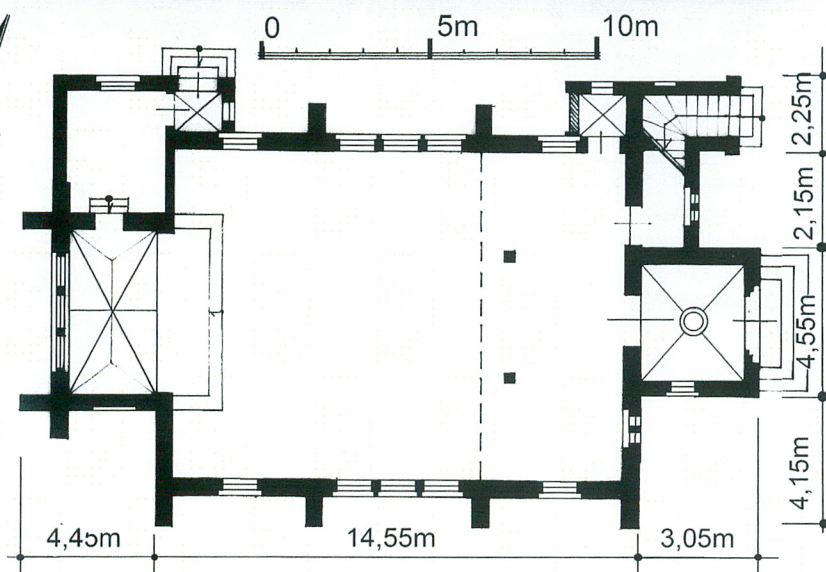
Nr **D-1373** data **11.02.2015**

1.

2.

3.

1. Widok kościoła od strony południowo - wschodniej.
2. Plan orientacyjny, mapa z 1936 r.
3. Rzut kościoła.

Brak informacji o dacie powstania wsi Różewo oraz okolicznych osad. Źródła średniowieczne potwierdzają jej istnienie przed XV w., należała wówczas do starostwa wałeckiego. W XVI – wiecznych źródłach wymieniane są różne nazwy wsi: Różopole, Roswald, Rozwala, Rozwald, Rozwold, Roszwelte oraz Różewo, niem. Rosenfelde. Na przełomie XVI i XVII w. Różewo należało do rodziny Storzyków.

Na pocz. XVI w. miejscowość jest odnotowana jako parafia wiejska na mapie dekanatu kalisko – wałeckiego. W XVII w. należała wraz z Chwiramem, Skrzatuszem i Dobinem do kościoła parafialnego św. Mikołaja w Wałczu, co zatwierdził w 1608 r. biskup Opaleński. W 1660 r. biskup Wojciech Tolibowski odłączył Skrzatusz od Wałcza i założył samodzielną parafię, do której w 1706 r. został włączony – jako filialny – nowo wybudowany, ryglowy kościół w Różewie. W 1865 r. ówczesny proboszcz parafii skrzatuskiej określił kościół w Różewie jako kaplicę publiczną, w której nabożeństwa miały być odprawiane trzy razy w roku. Pod k. XVIII w. w Różewie było 60 dymów. W 2 poł. XIX w. mieszkało tu 1065 mieszkańców, w większości katolików.

Do k. II wojny światowej w Różewie działały dwie wspólnoty wyznaniowe: katolicka i ewangelicko-augsburska. Ewangelikom służył kościół filialny parafii w Wałczu, powstały w 1844 r. w północnej części wsi (obiekt zachowany do dziś, nie pełni funkcji sakralnej). Istniały też dwie osobne szkoły dla odrębnych wyznań, a ok. 1880 r. powstała nowa szkoła dla wszystkich dzieci (z odrębnymi klasami dla ewangelików i katolików).

Wcześniejsza świątynia katolicka – ryglowa, salowa, bezwieżowa, z osobno stojącą dzwonnica drewnianą (jej forma znana jest ze zdjęcia archiwalnego) uległa z czasem zniszczeniu, grożąc zawaleniem. Budowę nowego kościoła, murowanego z cegły w stylu neogotyckim podjęto w 1899 r., zakończono i poświęcono w 1905 r.

Do 1945 r. wygląd kościoła wraz z wystrojem wnętrza i wyposażeniem nie uległ większym zmianom.

Sytuacja

Kościół położony w południowej części wsi Różewo o czytelnym układzie pierwotnej owalnicy, historycznie przekształconej w wielodrożnicę. Usytuowany po zachodniej stronie nawsia, w rozwidleniu dróg prowadzących do szosy Dobiegniew – Piła, na niewielkim wyniesieniu terenu, pośrodku wielobocznej działki, wydzielonej współczesnym (z lat 80. XX w.), murowanym ogrodzeniem ze słupkami i przesłami (otynkowanymi i pomalowanymi białą farbą). Dostęp do świątyni od strony wschodniej, poprzez dwuskrzydłową, metalową bramkę, poprzedzoną kilkunastostopniowymi schodami. Teren przykościelny splantowany (starodrzew liściasty usunięty w całości w l. 80. XX w.), zakomponowany dekoracyjnie, obsadzony trawnikiem, niskimi iglakami, krzewami róż. Wzdłuż ogrodzenia obrzeżne obsadzenie tujami, a wokół kościoła wyłożona polbrukowa ścieżka procesyjna, w narożu pd.-wsch. ustawiona granitowa grota loretańska. Kościół nie jest orientowany, przy fasadzie wschodniej (wieżowej) ustawiony jest krzyż misyjny z gipsową grupą piety (po południowej stronie wieży) oraz niewielki postument z figurą Jana Pawła II (po północnej stronie wieży).

Materiał, konstrukcja, technika

Ściany – kościół murowany z cegły ceramicznej (maszynowej) na cokole z ciosów granitowych, spojonych zaprawą cementową. Ściany zewnętrzne nietynkowane, lico opracowane w wątku krzyżowym. Detal architektoniczny ceglany, do dekoracji sterczyn szczytów wieży użyto kształtek ceramicznych profilowanych. Pola blend oraz fryz płycinowy (w partii wieży) otynkowane, bielone. **Strop** – nawa przekryta stropem drewnianym, belkowym, dwuspadowym, uskokowym, imitującym otwarte wiązanie dachowe, jest on wsparty na ścianach długich za pomocą drewnianych kroksztynów (na ceglanych wspornikach), belki imitujące krokwie i płatwie, spięte 3 belkami poprzecznymi – ściągami. Strop pod emporą muzyczną i w aneksie klatki schodowej belkowy, nagi. W zakrystii strop płaski. **Sklepienie** – nad kruchtą krzyżowe z okrągłym otworem pośrodku, nad prezbiterium – gwiazdziste (1 przeszło), w przedsionku zakrystii i bocznej kruchcie – sklepienie krzyżowe. **Wieżba dachowa** – drewniana, wykonana obróbką mechaniczną, wieszarowa, jednowieszakowa z kleszczami, powiązana konstrukcyjnie ze stropem; płatwie pośrednie o wym. 26x20 cm., krokwie o wym.: 18x12 cm, do dolnych części krokwi nabite przypustnice. **Pokrycie dachu** – współczesne z l. 80. XX w., nad korpusem, prezbiterium i wszystkimi aneksami blacha cynkowa, cięta w duże prostokątne arkusze, podobnie przekryte lukarny w połaciach korpusu i daszki pulpitarne szarp. Helm wieży przekryty blachą ocynkowaną. **Posadzka** – w nawie i kruchcie wieżowej oryginalna, z kwadratowych płytek ceramicznych, dwubarwnych (żółtych i czerwonych) układanych w szachownicę, obrzeżne płytki prostokątne, tworzące opaskę. W zakrystii płytki cementowe, w aneksie przywieżowym posadzka ceglana. Na emporze podłoga deskowa, wtórnie przesłonięta sklejką. **Schody** – zewnętrzne granitowe, przed wejściem głównym kilkunastostopniowe z współczesnymi balustradami metalowymi. Wejścia boczne – do zakrystii i bocznej kruchty (obecnie zamurowane) poprzedzone 3 stopniami z bloków granitowych. Schody na emporę muzyczną i drugą kondygnację wieży granitowe, 1 – biegowe, zabiegowe; w wyższych partiach wieży drewniane, z podestami deskowymi. **Drzwi** – oryginalne, z czasu budowy kościoła, jednorodne warsztatowo, 2 – i 1 – skrzydłowe. Drzwi zewnętrzne główne 2 – skrzydłowe z przeszklonym witrażowo nadświetlem, zamkniętym łukiem ostrym, osadzone na krośnie za pośrednictwem zawiasów z hakiem, pasowych ze stylizowanym opracowaniem okuć bocznych. Skrzydła zdwojone, złożone z konstrukcyjnej ramy (z przekątniowo ułożonym ramiakiem środkowym) i nałożonego od strony zewnętrznej odeskowania. Drzwi prowadzące z kruchty do nawy 2-skrzydłowe, ramowo – płycinowe (z wypełnieniem deskowym), górą zamknięte odcinkowo, odpowiednio do linii nadproża (odnowione i zabezpieczone kratą). Pozostałe drzwi zewnętrzne analogicznej konstrukcji, 1-skrzydłowe, zamknięte odcinkowo. Drzwi wewnętrzne: 1-skrzydłowe, ramowo – płycinowe, z przekątniowo przecinającymi się ramiakami wewnętrznymi, górą zamknięte odcinkowo (odpowiednio do ukształtowania nadproża). Wszystkie okucia żelazne, kute, stylizowane na średniowieczne, klamki wykończone motywem muszli, zawiasy zdobione motywem trójliścia. **Okna** – z czasu budowy kościoła, stałe, witrażowe, przeszklone matowym, fakturowym i barwnym szkłem (zastosowane kolory: jasny błękit, żółć, biel), ciętym w małe, romboidalne szybki. Prostokątne szybki tworzące obrzeżną bordiurę w intensywnych odcieniach czerwieni i błękitu. W prezbiterium trzy witraże figuralne. Wszystkie okna zabezpieczone żelaznymi, poziomymi wiatrownicami. W wyższych kondygnacjach wieży i lukarnach stolarki okienne krosnowe, z krzyżową szczebliną (w lukarnach ramy o wykroju ostrołukowym), w ostatniej kondygnacji wieży – ramy z żaluzjowym zapierzeniem.

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 3490 m³</p>	<p>15. Powierzchnia zabudowy</p> <p>226, 13 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kościół rzymsko-katolicki</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół rzymsko-katolicki</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - l. 80 – te XX w. – wymiana pokrycia dachowego na blachę, wykonanie betonowej opaski wokół kościoła, prace we wnętrzu: podwyższenie poziomu prezbiterium poprzez wylanie betonowej podłogi z 3-stopniowym podejściem, położenie płytek lastrykowych w obrębie prezbiterium, usunięcie ambony i bocznego ołtarza; wykonanie murowanego ogrodzenia działki przykościelnej; - 1999 r. – naprawa murów wieży, założenie rzygaczy, odnowienie (pomalowanie) zadaszenia hełmu; - 2008 r. – prace w obrębie działki przykościelnej: zdjęcie opaski betonowej, położenie drogi polbrukowej („starobruku”), zakomponowanie niskiej zielni; - od 2009 r. - trwają prace we wnętrzu prezbiterium: skuto betonową posadzkę, wymieniono zawilgocone odeskowanie stropu, trwają prace przy budowie murowanych ołtarzy (planowany ołtarz przedni, stół słowa, dwa ołtarze boczne), planowane zamontowanie nowego witraża w zamurowanym obecnie oknie prezbiterium, przebicie wtórnie zamurowanego otworu wejściowego w bocznej kruchcie, zgodnie z zaleceniami Straży Pożarnej, planowany remont wnętrza wieży; <p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcja i pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan techniczny budynku zadowalający. Konstrukcja ścian, sklepień, stropu i więźby dachowej zachowana w dobrym stanie. Od wnętrza na ścianie wschodniej i południowej widoczne dwa wzdlużne pęknięcia na całej długości.</p> <p>Pokrycie dachu blachą nie zapewnia pełnej szczelności obiektu, widoczne naderwane od wiatru pojedyncze arkusze; występujące liczne przecieki do wnętrza są na bieżąco zabezpieczane (m.in. wymieniono odeskowanie stropu).</p> <p>Ceglane elewacje z widocznymi śladami zacieków opadowych oraz w części zniszczonymi, wypłukanymi przez opady atmosferyczne spoinami i poluzowanymi cegłami (przy silnych wiatrach odnotowano przypadki spadania cegieł z wieńczących partii muru).</p> <p>Wnętrze kilkakrotnie przemalowywane, obecna malatura emulsyjna i olejna (na ceglach) dewaloryzuje obiekt, drewniane elementy zabytkowego wyposażenia w dobrym stanie, nie stwierdzono żeru owadów.</p> <p>Stolarski drzwiowe w dobrym stanie, odeskowania drzwi zewnętrznych częściowo uszkodzone, z przetartą, łuszczącą się malaturą.</p> <p>Instalacje sprawne, elektryczna – nowa.</p> <p>Otoczenie kościoła – uporządkowane i zadbane.</p>		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p><u>Ze względu na wysoką wartość artystyczno - kulturową obiektu o zachowanej pierwotnej, neogotyckiej formie i wystroju architektonicznym bryły (bez przebudowań i znaczących wtórnych przekształceń) oraz zachowane historyczne elementy wyposażenia sakralnego wnętrza - postuluje się wpisać przedmiotowy obiekt do Rejestru Zabytków Województwa Zachodniopomorskiego.</u></p> <p>Wszystkie planowane prace zabezpieczające, remontowe i renowacyjne dotyczące architektury jak i obiektów historycznego wyposażenia ruchomego winny być uzgodnione z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Szczecinie.</p> <p>Przy wymianie nieszczelnego, wtórnego pokrycia dachowego należy odtworzyć oryginalną formę zadaszenia (dachówkę ceramiczną). Wskazana renowacja zawilgoconych elewacji, z prawidłowym odprowadzeniem wód opadowych. We wnętrzu: wymiana podłogi w prezbiterium na zgodną z oryginalną posadzką (z dwubarwnych płytek ceramicznych), odnowienie ścian, zgodnie z pierwotną kolorystyką, wskazane zabezpieczenie i utrwalenie oryginalnej formy odkrytych fragmentami zacheuszek. Wskazane odnowienie ogrodzenia terenu przykościelnego.</p>	

1. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

- mapa topograficzna (Messtischblätter) w skali 1:25000, reprint wyd. z 1936r.,
zbiory archiwalne BDZ w Szczecinie;

23. Uwagi różne

nr inw. 1306 A / 2010

24. Opracował: (imię, nazwisko, data, podpis)

tekst mgr Kamila Wójcik , marzec 2010 r.

plany, rysunki mgr inż. arch. Bogna Kopczyńska, marzec 2010 r.

zdjęcia, fotogr. mgr inż. arch. Bogna Kopczyńska, marzec 2010 r.
miejsce przechowywania negatywów BDZ Szczecin

**KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW
PRAWA AUTORSKIEGO**

22. Bibliografia

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach
(daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

Wkładki z tekstem i zdjęciami – 4 szt.

1. Miejscowość RÓŻEWO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki:
2. Gmina Wałcz	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA MĘCZENNIKA	tekst (pkt.12 – historia, pkt.13 – opis), plan sytuacyjny, fotografie
3. Województwo zachodniopomorskie		

c.d. pkt. 12 (historia):

W pierwszych latach powojennych zaginęły organy (zdemontowane i zniszczone przez szabrowników), zniszczony został też budynek dawnej plebanii oraz dawna dzwonnica wolnostojąca, uszkodzony został też kościół ewangelicki, po odbudowie przeznaczony na świetlicę wiejską. Kościół katolicki stanowił filię kościoła w Skrzatuszu, zarządzaną przez zakon oo. Salezjanów. 27 sierpnia 1998 r. został erygowany jako parafialny (z filiami w Dzikowie, Gostomi i Nowym Dworze).

Kościół w Rózewie – z salowym korpusem i wyodrębnionym 1-przęsłowym prezbiterium, przekrytym sklepieniem gwiaździstym - jest jednorodną stylowo, neogotycką świątynią, o formie bryły i wystroju elewacji typowych dla ogólnoeuropejskiego budownictwa sakralnego schyłku XIX w. i pocz. XX w.

c.d. pkt. 13 (opis):

Rzut - kościół założony na rzucie prostokąta, jednonawowy, z wyodrębnionym od strony zachodniej prezbiterium, węższym od nawy, zamkniętym prosto. Kwadratowa w planie wieża na osi fasady wschodniej. Przylega do niej od strony północnej dwuczłonowy aneks mieszczący boczną kruchtę oraz klatkę schodową na emporę muzyczną i wieżę. Zakrystia usytuowana po stronie północnej, na styku prezbiterium i nawy.

Bryła – prostopadłościenna, w części północnej rozczłonkowana narożnymi, niskimi dobudówkami zakrystii, bocznej kruchty i klatki schodowej o asymetrycznych układach połączy dachowych. Korpus główny przekryty stromym dachem dwuspadowym, w dolnej części zadaszenia połcie załamane tworzą okap, wsparty na ozdobnie profilowanych zakończeniach przypustnic. W każdej z połączy umieszczone po dwie 1 – osiowe lukarny pod dwuspadowymi daszkami akcentowanymi szpicą z kulą. Bryła korpusu zamknięta od wschodu i zachodu trójkątnymi szczytami, przy czym szczyt frontowy (wschodni) przerwany sylwetą wieży. Szczyt zachodni, bez podziałów i dekoracji, zwieńczony trójschodkową sterczyną z prześwitem. Prezbiterium niższe od nawy, przekryte dachem dwuspadowym, od zachodu zamknięte szczytem trójkątnym zwieńczonym sterczyną, w polu pojedyncza, wąska blenda odcinkowo przesklepiona; krawędzie boczne szczytów akcentują sterczyny będące przedłużeniem narożnych szkarp. Do północnej ściany prezbiterium przylega sześcienna, parterowa bryła zakrystii z przedsionkiem, nakryta dachem trójsпадowym. Narożną część korpusu, na styku elewacji północnej i fasady wschodniej, wypełnia asymetryczna bryła klatki schodowej i bocznej kruchty przekryta dachem trójsпадowym, z nieproporcjonalnie wydłużoną, stromą połącią nad kruchtą boczną. Wieża 4 – kondygnacyjna, przekryta, wysokim hełmem ostrosłupowym, czteropołaciowym (z załamaniem połączy u podstawy), zwieńczonym ażurowym krzyżem osadzonym na kuli.

Elewacje – elewacje długie korpusu nawy opięte przyporami, 5-osiowe, z symetrycznie rozmieszczonymi ostrołukowymi oknami, przy czym trzy przyśrodkowe otwory okienne zgrupowane w układzie triforyjnym. Ościeża ceglane, 1-uskokowe, ze spadzistymi parapetami. Elewacja wschodnia: frontowa, wieżowa, artykułowana wąskimi, zdwojonymi oknami – w układzie dwustrefowym, doświetlającymi przyziemie korpusu i emporę muzyczną – o nadprożach prostokątnie wylamanych. Część północna fasady zabudowana aneksem klatki schodowej, z wejściem w osi skrajnej, akcentowanym ostrołukową arkadą i trójkątnym szczytem ze sterczyną. Klatkę schodową w części frontowej doświetlają zdwojone okna, ułożone dwustrefowo. Pozostałe otwory okienne i drzwiowe obu aneksów zamknięte odcinkowo. W przyziemiu wieży portal ceglany, ostrołukowy, 3 – uskokowy, a w ścianach bocznych pojedyncze okna ostrołukowe. Powyżej portalu elewacja frontowa wieży przepruta dwoma smukłymi wnękami, mieszczącymi, usytuowane w dwóch kondygnacjach, okna (płaszczyna lica pomiędzy nimi otynkowana). Ponad oknami centralnie umieszczony okulus, powielony na wszystkich elewacjach wieży. W ścianach bocznych poniżej okulusów – okna biforyjne. Ostatnia kondygnacja wieży wydzielona gzymsem kordonowym z pasem fryzu płycinowego (otynkowanego), z każdej strony wieży opracowana identycznie: akcentowana trójkątnymi szczytami sterczynowymi, wieńczącymi środkowe okno zamknięte odcinkowo, ujęte ostrołukową blendą. Uzupełnieniem dekoracji tej partii wieży są wąskie blendy boczne o schodkowo zbiegającej się linii nadproży. Elewacja zachodnia, zamykająca prezbiterium z trzema oknami, ujętych wspólną ostrołukową blendą, o otynkowanych polach przyłucznych. Elewacje boczne prezbiterium 1 – osiowe (w elewacji południowej otwór okienny zamurowany). Całość bryły obiegają ceglane gzymsy: cokołowy (1 warstwa cegieł ułożonych główkowo) oraz wieńczący, kroksztynowy.

Wnętrze: wnętrze korpusu jednoprzestrzenne, przekryte drewnianym stropem imitującym więźbę, ściany tynkowane i malowane (ostatnia warstwa to biała farba emulsyjna), u nasady stropu, ściany obiega ceglany fryz kroksztynowy. Pod warstwami malatur widoczne zarysy oryginalnych zacheuszków. Prezbiterium otwarte do nawy szeroką, ostrołukową arkadą. Przy ścianie wschodniej umieszczona drewniana konstrukcja empory, wsparta na słupach z mieczami, o krawędziach fazowanych i ciętych dekoracyjnie.

c.d. na s. 2 wkładki

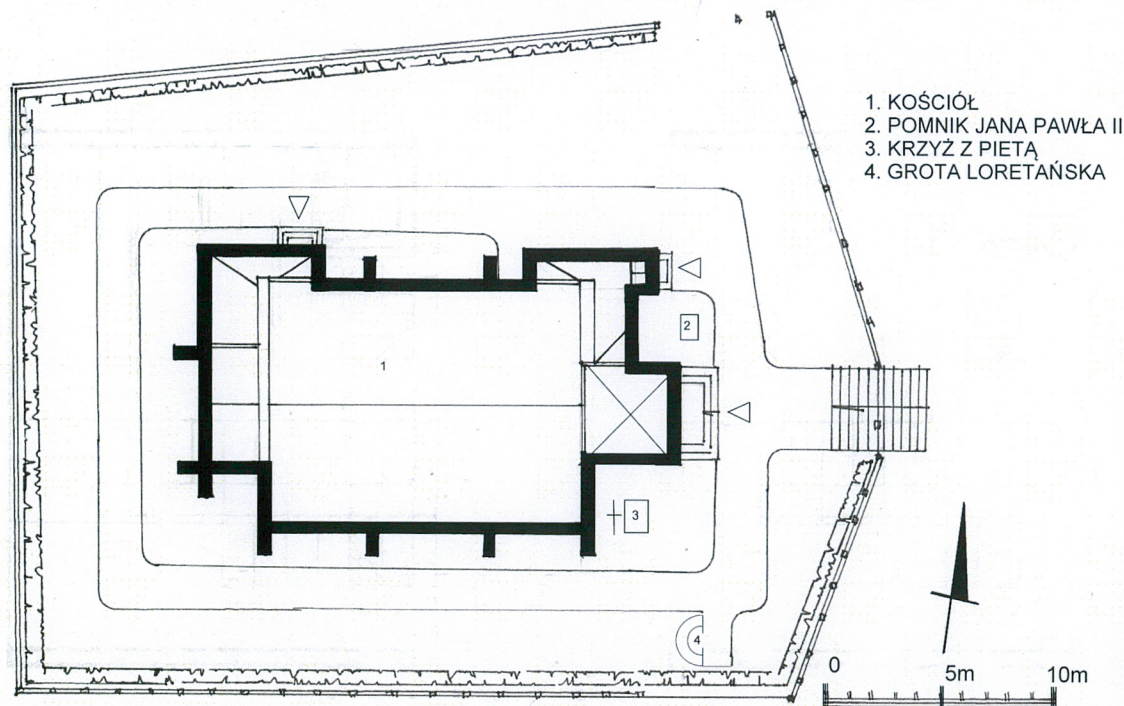
Balustrada płycinowa, z wypełnieniem deskowym, bez dekoracji malarskiej. W ścianie wschodniej szeroka nisza, przesklepiona odcinkowo, pierwotnie mieszcząca prospekt organowy. W ścianie północnej prezbiterium wejście do zakrystii, przesklepione łukiem odcinkowym. Podobnie ukształtowane otwory wejściowe w ścianie wschodniej i północnej. Wszystkie otwory, nisze oraz arkada łuku tęczowego w ceglanej, dekoracyjnej oprawie ościeży (obecnie pomalowane czerwoną farbą olejną).

Wyposażenie: w większości zachowane wyposażenie, z okresu budowy kościoła, neogotyckie, tj.: 1) ołtarz główny z 1900 r. (zachowana tabliczka fundacyjna), w formie drewnianej nastawy, 3 – osiowej, z predellą, w wydzielonych fialach brak części rzeźb figuralnych (zachowane dwie mniejsze figury środkowe); 2) Obraz z k. XVIII w. z przedstawieniem św. Wawrzyńca, w rokokowej ramie; 3) XIX – wieczne witraże figuralne (3 szt.) z bogatą dekoracją ornamentalną o motywach architektonicznych, boczne przedstawiają półpostaci Chrystusa i Marii Panny, centralny wyższy z całopostaciowym przedstawieniem św. Wawrzyńca (w kolorystyce przeważają nasycone odcienie granatu, zieleni, błękitu, czerwieni i złota); 4) świecznik wiszący oraz 2 lampiony na metalowych prętach, zamontowane do przednich ław nawy, obiekty jednorodne stylowo; 5) lichtarze ołtarzowe (4 szt.) ; 6) dwie chorągwie z malowanymi na płótnie postaciami świętych, z 2 poł. XIX w.; 7) ławki o profilowanych policzkach;

Na wieży dwa dzwony: 1) klasycystyczny z 1828 r., odlany przez braci Schweinn w Szczecinie, z dekoracją ornamentalną i inskrypcją: „GEGOSSEN/VON DEN GEBRÜDERN SCHWEINN IN STETTIN 1828/” ; 2) dzwon z 1925 r., pochodzący z kościoła w Zawadzie (gm. Szydłowo, pow. pilski) z zachowaną inskrypcją „EIGENTUM DER KATHOL. KIRCHE ZU SPRINGBERG 1925”/.

W kruchcie wieżowej zachowana jest chrzcielnica drewniana, współcześnie przemalowana, nieużytkowana, na plebanii znajduje się feretron z malowidłem św. Wawrzyńca z 1 poł. XIX w. (uszkodzony, zdemontowany).

Instalacje: elektryczna, odgromowa, brak ogrzewania.

4.

4. Plan sytuacyjny kościoła.
5. Widok na prezbiterium, od strony południowo-zachodniej.

5.

1. Miejscowość RÓŻEWO	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA MĘCZENNIKA	5. Zawartość wkładki: fotografie
2. Gmina Wałcz		
3. Województwo zachodniopomorskie		

6.

7.

8.

6. Widok kościoła od północnego-wschodu.
7. Widok frontowy, elewacja wschodnia.
8. Widok kościoła od południowego-wschodu.

9.

10.

11.

9. Boczna, południowa elewacja wieży, w górnej partii.

10. Portal główny, elewacja frontowa wieży.

11. Wejście do aneksu klatki schodowej, widok od wschodu.

12. Wnętrze klatki schodowej na emporę muzyczną.

13. Okna doświetlające wnętrze kościoła pod emporą muzyczną.

14. Zakrystia, widok od strony elewacji północnej.

12.

13.

14.

1. Miejscowość **RÓŻEWO**
 2. Gmina **Wałcz**
 3. Województwo **zachodniopomorskie**

4. Obiekt (nazwa jak w karcie)
**KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW.
 WAWRZYŃCA MĘCZENNIKA**

5. Zawartość wkładki:
fotografie

15.

Wkładkę założył: mgr Kamila Wójcik, marzec 2010 r.
 Miejsce przechowywania negatywów: BDZ Szczecin

16.

15. Wnętrze, widok na prezbiterium.
 16. Wnętrze nawy, widok od strony
 wschodniej.
 17. Wnętrze nawy, widok od strony
 zachodniej.

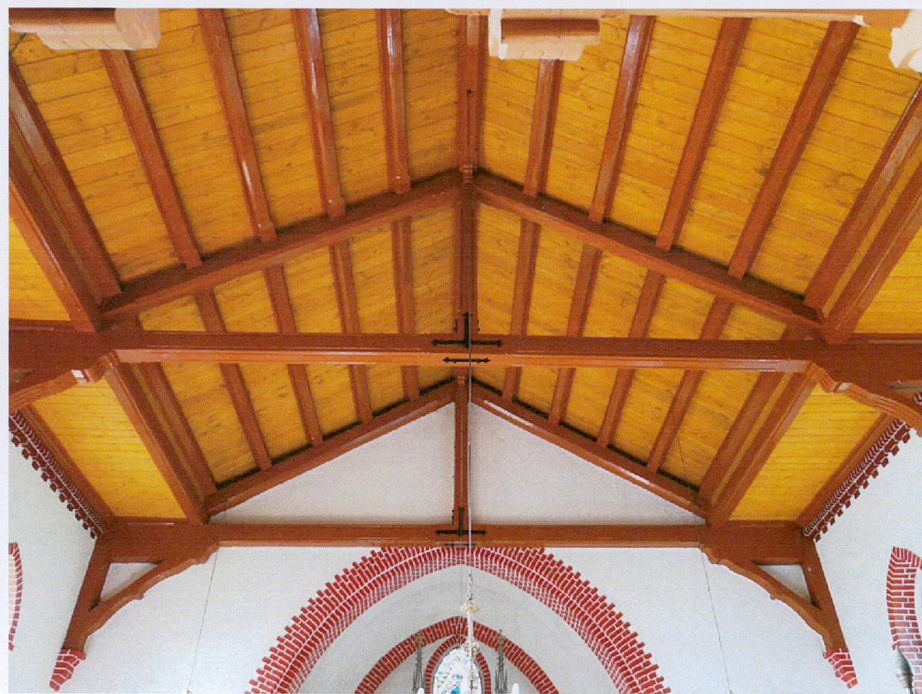

17.

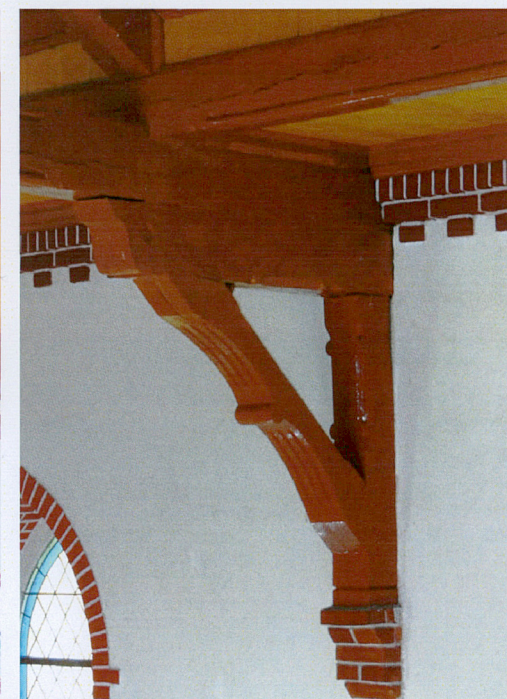
18.

18. XVIII – wieczny obraz św. Wawrzyńca.

19.

19. Wnętrze kościoła, strop nad nawą.

20.

20. Fragment stropu nawy, element wspierający.

21.

21. Prezbiterium, ołtarz główny.

1. Miejscowość **RÓŻEWO**
 2. Gmina **Wałcz**
 3. Województwo **zachodniopomorskie**

4. Obiekt (nazwa jak w karcie)
**KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW.
 WAWRZYŃCA MĘCZENNIKA**

5. Zawartość wkładki:

fotografie

22.

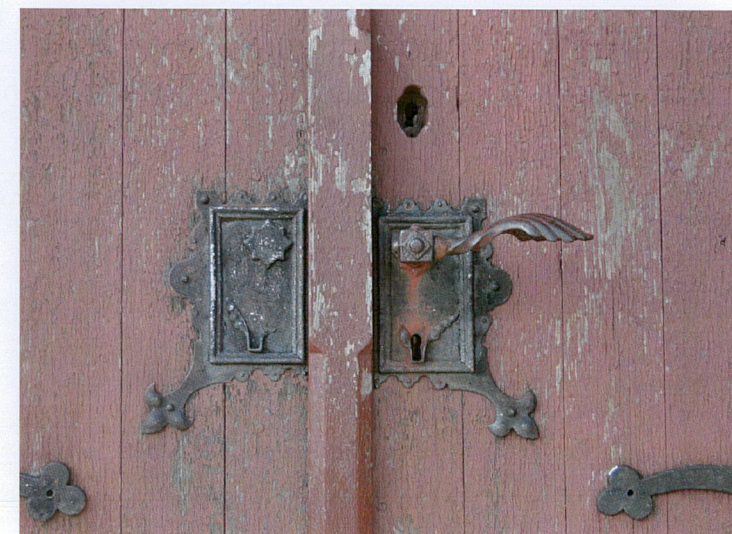
22. Więźba dachowa.
 23. Jedna z lukarn w połaci dachu korpusu nawy.
 24. – 25. Drzwi główne, fragmenty wystroju awersu.

23.

24.

25.